

ВПЛИВ ДИЗЕЛЬНОГО ПАЛИВА НА БІОСИНТЕЗ ПРОТЕЇНІВ, ВУГЛЕВОДІВ І ЛІПІДІВ У *Chlorella vulgaris* Beijer.

А. І. Горда
В. В. Грубінко

Тернопільський національний педагогічний університет
ім. В. Гнатюка

E-mail: hiazunt@mail.ru

Одержано 07.02.2011

Розроблення технологій використання водоростей не тільки для індикації та очищення забрудненої води, але й для виробництва біопалива є на сьогодні велими актуальним. Серед прісноводних видів на особливу увагу заслуговують *Chlorella vulgaris* і *Poecilia reticulate*, які здатні витримувати і метаболізувати компоненти нафти у річках Західного регіону України.

Наведено дані про вплив дизельного палива (0,5 мл/л) на інтенсивність біосинтезу протеїнів, вуглеводів та ліпідів, оціненого за включенням ^{14}C -ацетату та ^{14}C -бікарбонату, і вміст пігментів у клітинах одноклітинної зеленої водорості *Chlorella vulgaris* Beijer. Встановлено, що дизельне паливо стимулює інтенсивність синтезу протеїнів і ліпідів, а синтез вуглеводів пригнічує. Відносний вміст триацилгліцеролів, діацилгліцеролів та неетерифікованих жирних кислот у клітинах водорості збільшується. Вміст хлорофілів *a* і *b* зростає, однак з подовженням терміну культивування водорості в токсичному середовищі до 7 діб — істотно зменшується. Максимальний термін культивування водорості, протягом якого дизпаливо не пригнічує метаболізм у клітинах, становить 7 діб, що можна вважати оптимальним терміном для біотехнологічного культивування хлорели разом з дизпаливом.

Ключові слова: *Chlorella vulgaris* Beijer., включення ^{14}C -ацетату і ^{14}C -бікарбонату, протеїни, вуглеводи, ліпіди, хлорофіл, дизельне паливо.

Останнім часом ґрунтовно розробляються технології використання водоростей не тільки для індикації та очищення забрудненої води, але й для виробництва біопалива [1, 2, 3]. Підставою для цього є великий вміст в клітинах окремих представників морської та прісноводної альгофлори ліпідів (до 80% сухої маси), що значно перевищує вміст їх в олійних культурах наземних рослин, зокрема ріпаку (6%). Це дає можливість використовувати їх для отримання компонентів біопалива, яке не містить сірки, повністю розкладається мікроорганізмами і тому відносно нешкідливе для природного середовища [2, 3]. Наприклад, вміст ліпідів у *Scenedesmus dimorphus* може коливатися в межах 16–40%, у *Chlorella vulgaris* — 14–22% від маси сухої речовини. Крім того, якість біодизеля залежить від вмісту окремих представників жирних кислот — насичених (пальмітинова) і ненасичених (пальмітоолеїнова 16:1, ліноленова 18:3), який у мікроводоростях може суттєво змінюватися залежно від умов вирощування — температури культивування, рівня освітленості тощо [1].

Згідно з нашими попередніми даними [4, 5, 6], активними регуляторами інтенсив-

ності та спрямованості біосинтезу ліпідів, співвідношення їхніх окремих класів та вмісту жирних кислот у водяних рослин є іони деяких металів та нафтопродукти.

Використання нафтопродуктів як регуляторів життєдіяльності водоростей і біосинтезу потенційних біотехнологічно корисних продуктів є важливим як з погляду прогнозування і регулювання їхнього розвитку в природних умовах та очищення їх від нафтових забруднень, так і у зв'язку з можливістю отримання і виділення нафтово-ліпідних сусpenзій, в яких нафтопродукти виступають органічним розчинником у складі потенційного біопалива [2].

Дані дослідження [7] свідчать про те, що *Laminaria saccharina* (L.) Lamour, *Laminaria digitata* (Huds) Lamour і *Fucus vesiculosus* L. мають специфічну стійкість до нафтового забруднення завдяки сорбційній здатності щодо *n*-парафінів і ароматичних вуглеводнів. Дослідження, проведені на півночі Каспію, показали, що у водному середовищі біля нафтогазодобувних свердловин активно зростають індикаторні водяні рослини *Hotamogeton pectinatus* і *Eastera Nollii* [8]. Серед прісноводних видів на особливу увагу заслуговують *Chlorella vulgaris* і *Poecilia*

reticulate, які здатні витримувати і метаболізувати компоненти нафти у річках Західного регіону України [9]. El-Sheekh і співавт. [10], вивчаючи вплив нафтопродуктів на ріст і метаболічну активність *Chlorella homosphaera* і *Chlorella vulgaris*, встановили, що низька концентрація сирої нафти (0,01%) стимулює ріст цих водоростей на 16% і 15% відповідно, а висока (0,3%) — спричиняє зниження темпів росту на 15% і 20%. Тому зазначені види в багатьох країнах світу намагаються використовувати для очищення стічних вод від нафтових забруднень. При цьому хлорела порівняно з деякими морськими водоростями менш ефективна, проте легко культивована, особливо в разі вирощування в середовищах з підвищеним вмістом вуглекислого газу, що є важливим у зв'язку з формуванням умов евтрофікації при забрудненні води [11].

Метою дослідження було з'ясування біосинтетичної активності в одноклітинній зеленої водорості *Chlorella vulgaris* Beijer. за дії дизельного палива.

Матеріали і методи

Культуру водорості *Chlorella vulgaris* Beijer. (із колекції Інституту гідробіології НАН України) вирощували в скляних колбах (250 мл) на мінеральному середовищі Фітцджеральда в модифікації Цендера і Горхема при температурі 20 ± 1 °C і освітленні 2 500 лк в люменостаті [12]. В експериментальних умовах до культури додавали дизельне паливо (Л-0,20-62, ДСТУ 3868-99) у кількості 0,5 мл/л, що відповідає 10 ГДК [13]. Період інкубації культури водорості з токсикантом становив 1, 3 і 7 діб. Контролем були рослини, які культивували в середовищі без додавання дизпалива.

Після культивування суспензію водоростей інкубували з 200 кБк ^{14}C -ацетату натрію або з 20 кБк ^{14}C -бікарбонату натрію при температурі 20 °C і освітленні 2500 лк протягом 90 хв. Після зупинення реакції трихлороцтвовою кислотою та центрифугування екстракту при 2 500 об/хв упродовж 20 хв, екстрагували вуглеводи та ліпіди, а також осаджували протеїни.

Вуглеводи відділяли розчином 75%-го етанолу, після чого центрифугували, двічі промивали, осаджували центрифугуванням [14] і висушували.

Протеїни осаджували 5%-м розчином трихлороцтвової кислоти на водяній бані при 100 °C. Після центрифугування осад розчиняли в етанолі і знову центрифугували,

потім промивали сумішшю етанол:діетиловий ефір (3:1 — за об'ємом) і підсушували ефіром. Протеїни солюбілізували 5 М КОН при 70 °C протягом 24 год, нейтралізували 0,5M HCl і висушували [15].

Екстракцію, розділення і кількісне визначення ліпідів здійснювали згідно з методом Nichols в модифікації [16]. Ліпіди екстрагували розчином Фолча за кімнатної температури, після чого фільтрували через знежирений фільтр. Для видалення неліпідних водорозчинних домішок екстракт промивали 1%-м розчином NaCl і залишали для розділення фаз. Верхню водно-метанольну фазу обережно збирави, а нижню промивали сумішшю хлороформ:метанол:1%-й водний р-н NaCl (3:48:47 — за об'ємом). Екстракт висушували до постійної маси, визначали вміст загальних ліпідів ваговим методом і, розчинивши висушені ліпіди у хлороформі, використовували їх для тонкошарової хроматографії [17]. Класи ліпідів розділяли методом тонкошарової хроматографії на скляних пластинках із силікагелем L 5/40 у системі гексан — діетиловий ефір — льодяна оцтова кислота (70:30:1) і кількісно визначали згідно з методикою [16]. Хроматограми проявляли в парах кристалічного йоду. Кількість неполярних ліпідів визначали біхроматним методом на спектрофотометрі СФ-46 за довжини хвилі 615 нм. Вміст фосфоліпідів після їх мінералізації при 180 °C встановлювали за кількістю неорганічного фосфору за методом Васьковського в модифікації Кейтс [17, 18].

Радіоактивність зразків вимірювали на сцинтиляційному лічильнику LS-100C Beckman (США) і виражали в імп/хв·мг сирої маси клітин.

Визначення вмісту хлорофілів у суспензії водоростей здійснювали спектрофотометрично за диференціальними спектрами їх поглинання [19]. Морфологічні зміни в клітинах спостерігали мікроскопічно при збільшенні 9000 (МБІ-15), зафарбувавши клітинні мембрани «хлор–цинк–йод» реактивом (водний р-н ZnCl_2 , KJ, насичений J_2) [13].

Одержані експериментальні дані оброблено методами варіаційної статистики [20].

Результати та обговорення

Відомо, що токсиканти різної природи, включаючи дизпаливо, ініціюють утворення в клітинах низки водяних рослин подвійної концентричної мембральної системи, що супроводжується зміною їхнього ліпідного і протеїнового складу, накопиченням

основних адаптивно-значущих класів ліпідів і жирних кислот, а також низки функціональних характеристик мембрани (проникність, іонний склад, функціонування ензимів — АТФ-аз, лужної фосфатази) [13]. У клітинах *Chlorella vulgaris* за дії дизельного палива нами виявлено істотні морфологічні зміни, які в основному стосуються потовщення мембрани, величини клітин та стану цитоплазми і спостерігаються вже на першу добу дії дизельного палива (рис. 1). В середовищі з додаванням дизельного палива вже протягом першої доби в клітинах хлорели відбувається зменшення ядерно-цитоплазматичного простору з подальшим формуванням виразної вторинної концентричної мембрани зі збільшенням терміну експозиції.

Такі ефекти пов'язують зі здатністю клітин водоростей адаптуватися до дії стресових чинників за рахунок потовщення і мультиплікативної фрагментації клітинних

мембрани, що зумовлює якісні і кількісні зміни її ліпідного складу, вмісту протеїнів, вуглеводів, функціонування мембраних АТФ-аз тощо [13].

Одержані дані (табл. 1) показують, що інтенсивність синтезу протеїнів за включенням ¹⁴C-ацетату збільшується на 1-шу і 7-му добу дії дизельного палива лише на 1,5%.

Збільшення вмісту протеїнів на 10% і 6,5%, визначеного за включенням ¹⁴C-бікарбонату, має місце в разі дії на хлорелу дизельного палива протягом 3-ї і 7-ї доби дії відповідно. Порівнюючи включення ¹⁴C-субстратів у протеїни, відзначимо, що включення ¹⁴C-ацетату за дії дизельного палива близькі до включення ¹⁴C-бікарбонату, особливо на 7-му добу дії. Співвідношення показників інтенсивності включення ¹⁴C-ацетату і ¹⁴C-бікарбонату в протеїни на 3-тю і 7-му добу дії зменшується на 9,5% і 6% проти контролю відповідно.

Отже, певне збільшення вмісту протеїнів у клітинах хлорели за дії дизельного палива

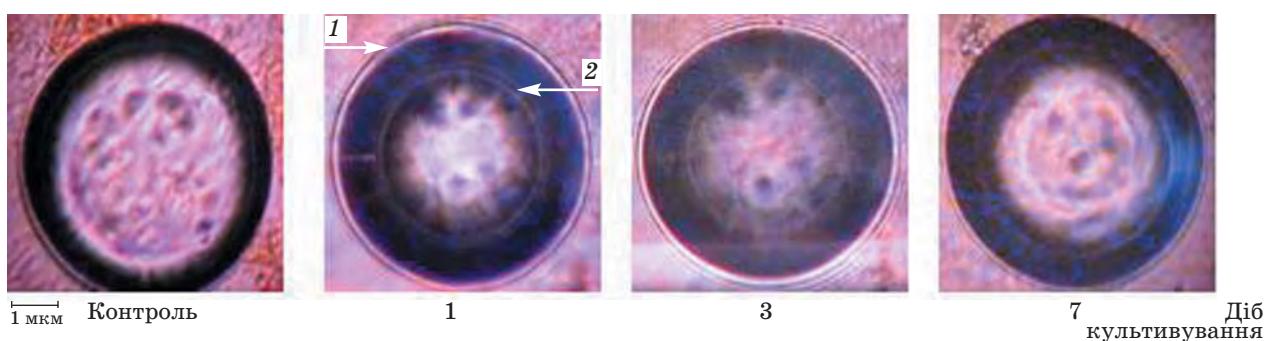

Рис. 1. Мікрофотографії клітин хлорели за дії дизпалива (0,5 мл/л):
1 — первинна мембра; 2 — вторинна концентрична мембра

Таблиця 1. Включення міченіх попередників у протеїни, вуглеводи і ліпіди *Chlorella vulgaris Beijer.* за дії дизельного палива ($M \pm m$, $n = 5$)

Класи сполук	Тривалість дії дизпалива, діб	Включення міченіх попередників, імп/хв мг сирої маси клітин		Співвідношення включення ¹⁴ C-ацетату/ ¹⁴ C-бікарбонату
		¹⁴ C-ацетат	¹⁴ C-бікарбонат	
Протеїни	Контроль	60,000±1,447	57,333±2,167	1,05
	1	61,000±2,107	57,400±1,778	1,06
	3	59,733±1,683	63,200±1,833**	0,95
	7	60,733±1,521	61,067±2,961	0,99
Вуглеводи	Контроль	56,067±2,679	58,067±1,202	0,97
	1	56,933±2,018	57,533±2,118	0,99
	3	54,333±2,079	54,400±1,416*	0,99
	7	53,333±3,381	59,133±1,696	0,90
Ліпіди	Контроль	51,450±2,949	64,800±2,186	0,79
	1	57,267±2,949	67,200±2,829	0,85
	3	61,400±2,386**	63,067±1,812	0,97
	7	59,733±2,338	63,800±2,159	0,94

Примітка: * — $P \leq 0,05$; ** — $P \leq 0,02$ порівняно з контролем.

може мати місце у зв'язку із синтезом адаптивних захисних протеїнів, а також інших стресових протеїнів, які беруть участь у структурно-функціональній перебудові зовнішньої клітинної оболонки, як адаптивно-захисного процесу за дії неспецифічного чинника [13].

Підвищення включення у вуглеводи ^{14}C -ацетату на 1,5%, ^{14}C -бікарбонату на 2% спостерігається вже на 1-шу і 7-му добу дії дизпалива. У разі подовження терміну культивування водорості з дизпаливом протягом 3-ї і 7-ї доби включення ^{14}C -ацетату у вуглеводи зменшується на 3%, а ^{14}C -бікарбонату на — 5%. За дії дизельного палива на 1-шу і 3-ту добу інтенсивність включення ^{14}C -бікарбонату різко знижується — на 1% і 6% відповідно. За дії дизпалива на 1-шу і 3-ту добу значення включень міченіх попередників близькі. Показник співвідношення інтенсивності включення міченіх ацетату і бікарбонату у вуглеводи збільшується на 2% упродовж 1-ї і 3-ї доби та зменшується на 7% протягом 7-ї доби дії дизельного палива.

Вуглеводи є кінцевим продуктом фотосинтезу і виконують у клітинах рослин енергетичну та захисну функції. Згідно з даними [21], зі збільшенням концентрації нафтопродуктів у воді частка вуглеводів у зеленої водорості *Ulva rigida Ag.* знижується від 15,8% до 9,2%. За концентрації 0,12 мл/л в різних процесах у водорості беруть участь моносахариди, кількість яких різко знижується, тоді як кількість полісахаридів залишається незмінною. Отже, наші власні та дані літератури свідчать про перебудову кількісного і якісного складу вуглеводів за дії дизпалива, що, ймовірно, як і в разі дії інших токсикантів, наприклад важких металів, супроводжує формування адаптивно-захисних систем у відповідь на дію чинника [13].

Показано, що зміни протеїнового та вуглеводного складу клітинних мембрани водяних рослин тісно пов'язані з обміном та якісним складом їхніх ліпідів, оскільки останні синтезуються в хлоропластих, що утворені з протеїнових комплексів тилакоїдних мембрани, а їх утворення синхронізовано з інтенсивністю фотосинтезу [13, 22]. Наприклад, дизельне паливо у кількості 0,5 мл/л стимулює збільшення загального вмісту ліпідів у 2 рази в ряски та хлорели як відповідь клітин рослин на токсичну дію [13, 23].

У нашому експерименті включення ^{14}C -ацетату в ліпіди за дії дизпалива збільшується упродовж усього терміну його дії, а включення ^{14}C -бікарбонату — зменшується. Так, включення міченого ацетату в ліпіди за

дії дизельного палива протягом 1-, 3- і 7-ї діб збільшується відповідно на 11%, 19% і 16% порівняно з контрольними показниками. Інтенсивність включення міченого бікарбонату в ліпіди зростає на 4% протягом 1-ї доби і знижується на 2,5% і 1,5% на 3-тю і 7-му добу відповідно. Співвідношення показників інтенсивності включення ^{14}C -ацетату і ^{14}C -бікарбонату в ліпіди збільшується на 7,5%, 22% і 19% відповідно протягом 1-, 3- і 7-ї доби дії. Звертає на себе увагу зростання включення в ліпіди як ^{14}C -ацетату, так і ^{14}C -бікарбонату, зменшення співвідношення включення їх в ліпіди порівняно з контролем за дії дизпалива, що, як показано для рослин [22], можливо у зв'язку з функціонуванням ензимних систем утворення жирних кислот як з ацетату, так і шляхом карбоксилювання ацил-КоА на кінцевій стадії процесу. Крім того, раніше нами встановлено, що в процесі адаптації водоростей до нафтопродуктів та іонів металів синтез ліпідів можливий не тільки в хлоропластих, де їхні попередники утворюються з бікарбонату, а й у цитоплазматичній фракції клітин з ацетату [22]. Отже, дизпаливо змінює інтенсивність біосинтезу ліпідів загалом, що зумовлено перебудовою метаболізму в клітинах залежно від тривалості впливу. Як з теоретичного, так і з практичного погляду становить інтерес дослідження можливості регуляції дизпаливом якісного складу клітин водоростей у часовому градієнти.

Інтенсивність включення ^{14}C -ацетату за дії дизельного палива у триацилгліцеролі (ТАГ) зменшується протягом усього періоду культивування водорості з токсикантом, у діацилгліцеролі (ДАГ) — має тенденцію до зменшення на 14% упродовж 1-ї доби дії та не змінюється до 7 діб дії (табл. 2). Включення міченого ацетату в фосфоліпіди (ФЛ) зростає на 34% і 26% протягом 1-ї і 7-ї доби, а в неетерифіковані жирні кислоти (НЕЖК) — збільшується на 15% і 10% проти контролю відповідно на 1-шу і 7-му добу.

Отже, за дії дизельного палива має місце тенденція до зростання інтенсивності синтезу, переважно ФЛ і НЕЖК. Фосфоліпіди, як основний компонент мембрани, впливають на їхню плинність, формують мікрoserедовище для мембраних ензимів, іонних каналів, регулюють зв'язок клітин із зовнішнім середовищем [24], тому збільшення їх вмісту може бути результатом відповіді на фізико-хімічну взаємодію дизпалива з мембраними [24, 25].

Щодо співвідношення відносного вмісту ліпідів (ТАГ:ДАГ:ФЛ:НЕЖК, %), то в конт-

Таблиця 2. Включення ^{14}C -ацетату в ліпіди різних класів *Chlorella vulgaris* Beijer. за дії дизельного палива ($M \pm m, n = 5$)

Умови культивування	Включення ^{14}C -ацетату в ліпіди різних класів, імп/хв·мг сирої маси клітин			
	ТАГ	ДАГ	ФЛ	НЕЖК
Контроль	87,167±6,789	82,500±6,614	65,000±7,937	81,167±7,779
ДП, 1-ша доба	83,167±11,094	70,667±11,623	86,833±8,884*	93,000±6,726
ДП, 7-ма доба	81,333±5,346	82,500±11,533	82,167±11,926	89,167±4,683

Примітка: * — $P \leq 0,01$ порівняно з контролем.

ролі воно становило 22:16:47:15; за дії дизельного палива протягом 1-ї доби — 26:22:27:25, 7 діб — 29:22:25:24. За дії дизельного палива відносний вміст ТАГ, ДАГ і НЕЖК зростає на 1-шу добу на 18%, 38% і 67% відповідно, а на 7-му добу — на 32%, 38% і 60% порівняно з контрольними показниками відповідно. Щодо відносного вмісту ФЛ, то він зменшується на 43% і 47% протягом 1-ї і 7-ї доби дії відповідно.

Накопичення ТАГ є типовою реакцією водяних рослин на дію стресорів, оскільки це один із чинників стабілізації клітинних мембрани [13]. Збільшення відносного вмісту ДАГ і НЕЖК можна пояснити зростанням вмісту ТАГ, попередниками якого вони є. Дія дизельного палива зменшує відносний вміст ФЛ. Збільшення вмісту НЕЖК узгоджується зі зростанням їх синтезу в клітинах хлорели і може бути показником посиленого розпаду ліпідів унаслідок активування ліпаз і фосфоліпаз [26].

У зв'язку з тим, що синтез ліпідів у рослин, включаючи водорості, відбувається переважно у хлоропластах [22], становило інтерес дослідження вмісту пігментів. Одержані дані (табл. 3) свідчать про те, що вміст хлорофілів *a* і *b* протягом 1-ї доби дії токсиканта має тенденцію до збільшення (на 6% і 12% відповідно), а на 7-му добу дії — до зменшення (на 18% і 14% відповідно) порівняно з контрольними показниками.

Співвідношення вмісту хлорофілів *a/b* збільшується на 39% порівняно з контролем на 1-шу і 7-му добу дії. У досліджені авторів [27] виявлено, що зростання концентрації нафтопродуктів у культурі прісноводної водорості *Selenastrum capricornutum* призводить до істотного зменшення вмісту

хлорофілів, а відтак, до зниження вмісту вуглеводів і протеїнів у клітині, що свідчить про участь хлоропластів та роль фотосинтезу в біосинтетичних процесах. Спостереження після аварії танкера «Тампіко Мару» показали, що дія емульсії дизельного палива протягом 3 діб у концентрації 0,1% майже повністю пригнічує фотосинтез у молодих клітинах бурові водорості *Macrocystis*, концентрація емульсії 0,01% знижує фотосинтез через 7 діб [28]. Сира нафта в концентрації 100 мл/л спричинює незворотні зміни у хлоропластах протягом 6–12 год, а за концентрації нафти 10 мл/л такі самі зміни спостерігають через 4 доби. Тому дизельне паливо, ймовірно, впливає на біосинтез ліпідів, діючи як на структуру хлоропластів, так і на системи фотосинтезу, оскільки відомо, що у рослин, в тому числі у водоростей, ці процеси відбуваються у хлоропластах [24]. Як і інші нафтопродукти, дизпаливо є поверхнево-активною речовиною, завдяки чому може тривалий час міститися на поверхні клітинної стінки водоростей, унаслідок чого погіршується фотосинтетична активність. Разом з тим зменшення проникності мембрани за дії дизельного палива [6] сприяє виходу з клітин водоростей іонів марганцю [29], що пов'язані з фотосинтезом та необхідні для утворення кисню.

Раніше було показано, що зі збільшенням кількості нафти і нафтопродуктів у середовищі існування гідробіонтів значно зростає кількість ліпідів у їхніх клітинах [30]. Первина реакція на дію цих речовин формується на рівні клітинних мембрани, що першими піддаються впливу стресових факторів, одним з основних компонентів яких є ліпіди [25]. У зв'язку з відсутністю чіткого пояснення механізму проникнення нафто-

Таблиця 3. Вміст хлорофілів *Chlorella vulgaris* Beijer. за дії дизельного палива ($M \pm m, n = 5$)

Умови культивування	Вміст хлорофілів, мкг/л		Співвідношення хлорофілів <i>a/b</i>
	Хлорофіл <i>a</i>	Хлорофіл <i>b</i>	
Контроль	401,34±32,47	183,27±14,36	1,49
ДП, 1-ша доба	425,55±32,36	205,09±21,99	2,07
ДП, 7-ма доба	328,39±25,39	157,71±15,53	2,08

вих вуглеводнів у клітини водоростей вису-
нуто припущення про пасивне проникнення
їх у клітину з наступним окисненням вугле-
воднів усередині клітин за допомогою ен-
зимів нафтового окиснення [31]. Проведені
авторами дослідження щодо впливу
авіаційного й дизельного палива, машинно-
го мастила та гасу на проникність плазмале-
ми у *Fucus serratus* і *Laminaria digitata* по-
казали, що збільшення проникності
поверхневої мембрани клітин ламінарії
відбувалося вже через 1 год експозиції в сере-
довищі з дією речовини, максимум наставав
через 4 год, далі мембранина проникність збіль-
шувалася неістотно. Для фукусу зубчастого
відзначено незначну зміну мембраниного по-
тенціалу за дії дизельного палива, тимчасом
як машинне мастило, гас і авіаційне паливо
не спричинювали відхилень у величині
мембраниного потенціалу впродовж 24 год.
Дію дизельного палива автори пов'язують
з переважанням в його складі ароматичних
вуглеводнів, нечисленних в гасі й машинному
мастилі, а також з його високою в'язкістю,
що сприяє тривалішому контакту токсикан-
та з поверхнею водорості. Склад дизпалива
Л-0,20-62 (ДСТУ 3868-99) створює поверхне-
вий ефект на мембрахах, сприяючи їх розри-
ву завдяки розчиненню ліпідів та зростанню
проникності. Змінюється функціонування
іонних каналів, що порушує обмін біогенних
елементів [13, 29, 32]. Показано [13], що за
низьких концентрацій токсикантів за корот-
котривалого (до 7 діб) впливу пригнічується
іонний обмін клітин водоростей із середови-
щем з одночасним формуванням захисних
механізмів — ущільнення протеїново-ліпід-
них мембраних комплексів за участю іонів
кальцію. Довготривала адаптація клітин
(утворення подвійних концентричних мем-
бран) відбувається з участю іонів магнію, калію
і кальцію, а також фосфатів, унаслідок чого
клітинна мембра відновлює свої функції.
Нафтопродукти, як поверхнево-активні речо-
вини, зумовлюють вихід із клітин водоростей
іонів марганцю і цинку [29], а за дії чистих
ароматичних вуглеводнів (бензол, нафталін)
та водних екстрактів сирої нафти вміст іонів
марганцю і калію зменшується [32], чим мож-
на пояснити порушення цілісності мембрани.

Отже, клітини хлорели реагують на дію
дизельного палива зміною якісного та

кількісного складу ліпідів, частково про-
теїнів і вуглеводів, а також вмісту пігментів.
Дизпаливо у клітинах хлорели стимулює
інтенсивність синтезу ліпідів (у 1,1–1,2 раза),
встановленого за включенням ¹⁴C-ацета-
ту, а протеїнів (у 1,1 раза) — за включенням
міченого бікарбонату. Інтенсивність синтезу
вуглеводів за рахунок ¹⁴C-ацетату і ¹⁴C-бікар-
бонату зменшується неістотно, і зростає лише
на 1-шу і 7-му добу відповідно. Відносний
вміст триацилгліциролів, діацилгліциролів
та неетерифікованих жирних кислот зрос-
тає, хоча інтенсивність синтезу деяких
ліпідів (ТАГ і ДАГ) пригнічується. Такі пе-
ребудови можна розглядати як первинну
відповідь на вплив стресового чинника на
рівні мембрани. Інтенсивність включення ¹⁴C-
ацетату в синтез фосфоліпідів зростає, а їх
відносний вміст у клітинах зменшується
вдвічі. Оскільки проникність мембрани
у *Chlorella vulgaris* Beijer. у разі дії дизель-
ного палива зменшується за дослідженої на-
ми концентрації, то порушується стійкість
мембрани, яку забезпечують передусім фос-
фоліпіди і триацилгліцироли [25]. Вміст
хлорофілів у відповідь на стресовий чинник
зростає, а з подовженням терміну культивув-
ання водорості в токсичному середовищі їх
вміст значно зменшується.

Таким чином, у клітинах *Chlorella vul-
garis* Beijer. за культивування у присутності
дизпалива змінюється метаболічний статус
і відбуваються кількісні та якісні зміни
складу, насамперед окремих класів ліпідів.
Зростає абсолютний і відносний вміст триа-
цилгліциролів, діацилгліциролів та неетери-
ифікованих жирних кислот, проте при цьому,
спираючись на дані літератури, зростатиме
і роль фосфоліпідів. Збільшення вмісту три-
ї діацилгліциролів є позитивним завдяки
отриманню збагаченої ліпідами суспензії во-
доростей, придатної для виготовлення біопа-
лива. Максимальний термін культивування
водоростей, упродовж якого дизпаливо не
пригнічує метаболізм у клітинах водоростей,
стимулює утворення ліпідів, що можуть
бути використані як компоненти водоростево-
го біопалива, становить 7 діб, що можна
вважати оптимальним терміном для біотех-
нологічного культивування хлорели разом
з дизпаливом.

ЛІТЕРАТУРА

1. Золотарьова О., Шнюкова Є. Куди прямує біопаливна індустрія? // Вісн. НАН України. — 2010. — № 4. — С. 10–20.
2. Aullon Alcaine A. Biodiesel from microalgae. — Stockholm (Sweden), 2010. — 92 p.
3. Olivier D. An algae-based fuel // Biofuture. — 2005. — N 255. Режим доступу: <http://www.climatebabes.com/documents/Algaefuel%20predictons%201.pdf>.
4. Горда А. І. Регуляція бiosинтеза ліпідов у *Chlorella vulgaris* Beijer. іонами цинку і свинця // III міжнар. конференція-школа «Совр. проблеми физiol. и біохим. водн. організмов», 22–26 июня 2010, Петрозаводск. — С. 40–42.
5. Горда А. І., Грубінко В. В. Інтенсивність біосинтезу протеїнів, вуглеводів та ліпідів у *Chlorella vulgaris* Beijer. за дії іонів цинку і свинцю // Укр. біохім. журн. — Т. 82 (Спец. вип. Мат. Х Укр. біохім. з'їзду, 13–17 вересня 2010, Одеса), №4 (додаток 1). — С. 167.
6. Костюк К. В. Влияние токсикантов на проницаемость мембран у пресноводных водорослей // III міжнар. конф.-школа «Совр. пробл. физiol. и біохим. водн. організмов», 22–26 июня 2010, Петрозаводск. — С. 82–83.
7. Воскобойников Г. М., Макаров М. В., Рыжик И. В. Изменения у макрофитов литорали Баренцева моря под влиянием нефтепродуктов // Матер. междунар. конф. «Нефть и газ Арктического шельфа», 17–19 ноября 2004, Мурманск. — С. 67–69.
8. Степаньян О. В. Макроводоросли и травы Северного Каспия в условиях деятельности нефтегазодобывающего комплекса // Матер. 22-й конф. молодых ученых Мурманского морского биол. ин-та, апрель 2004, Мурманск. — С. 165–171.
9. Андрусяк Н. С. Застосування мікрокосмічних моделей для визначення порушень трофічної структури річок Західного регіону України, забруднених нафтопродуктами: Автореф. дис. ... канд. біол. наук: 03.00.16. — Чернівці, 2008. — 21 с.
10. El-Sheekh M.M., El-Naggar A.H., Osman M.E.H., Haieder A. Comparative Studies on the Green Algae *Chlorella Homosphaera* and *Chlorella Vulgaris* with to Oil Pollution in the River Nile // Plant and Soil. — 2004. — V. 267. — P. 191–206.
11. Романенко В.Д., Кирценко Н.И., Коновец И.Н., Кром Ю. Г. Видоспецифические особенности роста зеленых водорослей при дополнительном углеродном питании. Сообщение 2. Рост *Chlorella vulgaris* Beijer. штамм ЛАРГ-3 при утилизации CO₂ в закрытой культивационной системе // Гидробиол. журн. — 2010. — Т. 46, № 3. — С. 50–57.
12. Методы физиолого-биохимического исследования водорослей в гидробиологической практике / Ред. А. В. Топачевский. — К.: Наук. думка, 1975. — 247 с.
13. Костюк К. В. Структурно-функциональные реакции клеток водных рослин на действие токсикантов: Автореф. дис. ... канд. біол. наук: 03.00.17. — К., 2011. — 25 с.
14. Филиппович Ю. Б., Егорова Т. А., Севастьянова Г. А. Практикум по общей биохимии. — М.: Просвещение, 1975. — 318 с.
15. Вовк С. И., Янович В. Г. Исследование синтеза белков в тканях (методические рекомендации). — Львов: УНИИ физиологии и биохимии сельскохозяйственных животных, 1988. — 20 с.
16. Nichols B. W. Separation of lipid of Photosynthetic Tissues: Improvement in Analysis by Thin-Layer Chromatography // Biochim. Biophys. Acta. — 1963. — V. 70, N 1. — P. 417–422.
17. Кейтс М. Техника липидологии. Выделение, анализ и идентификация липидов. — М.: Мир, 1975. — 322 с.
18. Vaskovsky V. E., Kastetsky E. V., Vasedin I. M. A universal reagent for phospholipids analysis // J. Chromatogr. — 1985. — V. 114, N 1. — P. 129–141.
19. Оцінка стану водоймищ шляхом визначення пігментів фітопланктону / Метод. посібник з визначення якості води. — К., 2005. — С. 16–19.
20. Лакин Г. Ф. Биометрия. — М.: Высшая школа, 1990. — 352 с.
21. Муравьєва И. П. Влияние освещенности и характера загрязнения на химический состав *Ulva rigida* Ag. // Экология моря. — 2004. — Вып. 66. — С. 72–78.
22. Schmid K. M., Ohlrogge J. B. Lipid metabolism in plants / Biochemistry of Lipids, Lipoproteins and Membranes / Ed. D. E. Vance, J. E. Vance. — Amsterdam: Elsevier, 2002. — P. 93–126.
23. Костюк К., Грубінко В. Вплив іонів цинку, свинцю та дизельного палива на ліпідний склад мембрани клітин водних рослин // Вісн. Львів. ун-ту. Серія біологічна. — Львів: ЛНУ, 2010. — Вип. 54. — С. 257–264.
24. Abbas C. A., Card G. L. The relationship between growth temperature, fatty acid composition and the physical state and fluidity of membrane lipids in *Yersinia enterocolitica* // Biochim. Biophys. Acta. — 1980. — V. 602, N 3. — P. 469–476.
25. Чиркова Т. В. Клеточные мембранные и устойчивость растений к стрессовым воздействиям // Соросовский образовательный журнал. — 1997. — № 9. — С. 12–17.
26. Крепен Е. М. Липиды клеточных мембран. — Л.: Наука, 1981. — 339 с.
27. El-Dib M.A., Abou-Waly H.F., El-Naby A.M. H. Impact of fuel oil on the freshwater alga

- Selenastrum capricornutum* // Bull. Environ. Contam. Toxicol. — 1997. — V. 59, N 3. — P. 438–444.
28. Clendinning K. A., North W. J. Effects of wastes on the giant kelp *Macrocystis pyrifera* // Proc. Int. Conf. Waste Dispos. Mar. Envir. — 1960. — P. 82–91.
29. Chawla G., Viswanathan P., Devi S. Biochemical studies on the toxicity of linear alkylbenzene sulphonate to *Scenedesmus quadricauda* in culture // Environ. Exp. Bot. — 1987. — V. 27, N 3. — P. 311–323.
30. Воскобойников Г. М., Матищов Г. Г., Быков О. Д. и др. Об устойчивости морских макрофитов к нефтяному загрязнению // Докл. РАН. Общая биология. — 2004. — Т. 397, № 6. — С. 842–844.
31. Reddin A., Prendeville G. N. Effect of oils on cell membrane permeability in *Fucus serratus* and *Laminaria digitata* // Mar. Pollut. Bull. — 1981. — V. 12, N 1. — P. 339–342.
32. Kauss P. B., Hutchinson T. C. Effects of benzene, a water soluble component of crude oils, on membrane integrity and ionic content of the green alga *Ankistrodesmus falcatus* var. *mirabilis* // Water Poll. Res. Canada. — 1978. — V. 13. — P. 85–95.

ВЛИЯНИЕ ДИЗЕЛЬНОГО ТОПЛИВА НА БИОСИНТЕЗ ПРОТЕИНОВ, УГЛЕВОДОВ И ЛИПИДОВ У *Chlorella vulgaris* Beijer.

А. И. Горда, В. В. Грубинко

Тернопольский национальный педагогический университет им. В. Гнатюка

E-mail: hiazunt@mail.ru

Разработка технологий использования водорослей не только для индикации и очистки загрязненной воды, но и для производства биотоплива сегодня является весьма актуальной. Среди пресноводных видов особого внимания заслуживают *Chlorella vulgaris* и *Poecilia reticulate*, которые способны выдерживать и метаболизировать компоненты нефти в реках Западного региона Украины.

Представлены данные о влиянии дизельного топлива (0,5 мл/л) на интенсивность биосинтеза протеинов, углеводов и липидов, оцененного по включению ^{14}C -ацетата и ^{14}C -бикарбоната, а также содержание пигментов в клетках одноклеточной зеленой водоросли *Chlorella vulgaris* Beijer. Установлено, что дизельное топливо стимулирует интенсивность синтеза протеинов и липидов, а синтез углеводов угнетает. Относительное содержание триациглицеролов, диацилглицеролов и неэтерифицированных жирных кислот в клетках водоросли увеличивается. Содержание хлорофиллов *a* и *b* возрастает, однако с увеличением срока действия дизтоплива в среде культивирования до 7 сут — существенно уменьшается. Максимальный срок культивирования водоросли, в течение которого дизтопливо не угнетает метаболизм в клетках хлореллы, составляет 7 суток, что можно считать оптимальным сроком для биотехнологического культивирования хлореллы вместе с дизтопливом.

Ключевые слова: *Chlorella vulgaris* Beijer., включение ^{14}C -ацетата и ^{14}C -бикарбоната, протеины, углеводы, липиды, хлорофилл, дизельное топливо.

EFFECT OF DIESEL FUEL ON BIOSYNTHESIS OF PROTEINS, CARBOHYDRATES AND LIPIDS IN *Chlorella vulgaris* Beijer.

A. I. Gorda, V. V. Grubinko

Volodymyr Gnatyk Ternopil National Pedagogical University

E-mail: hiazunt@mail.ru

Currently technologies of utilization of algae not only for indication and purification of dirty water but for biofuel manufacturing are developed as well. Among fresh water, *Chlorella vulgaris* and *Poecilia reticulate* species are especially important because they use and metabolize petroleum components in river of West Ukraine regions.

The effect of diesel fuel on the intensity of biosynthesis of proteins, carbohydrates and lipids in cells of unicellular green algae *Chlorella vulgaris* Beijer., and the contents of pigments were shown. Diesel fuel stimulated intensity synthesis of proteins (by include ^{14}C -bicarbonate) and lipids (by include ^{14}C -acetate), and inhibited synthesis of carbohydrates by incorporation of labeled precursors. The relative content of triacylglycerols, dyacylglycerols and nonesterified fatty acids was increased in the green algae cells, however the intensity of synthesis of certain classes of lipids (triacylglycerols and dyacylglycerols) was decreased. The content of chlorophylls *a* and *b* was increased but with the extension of the toxicant in culture medium content of chlorophylls was significantly reduced. Maximal term of cultivation of algae, during which diesel fuel does not influenced on metabolism in the cells of chlorella, makes 7 days, which can be recommended as the optimum period of biotech cultivation of chlorella together with diesel fuel.

Key words: *Chlorella vulgaris* Beijer., including ^{14}C -acetate and ^{14}C -bicarbonate, proteins, carbohydrates, lipids, chlorophyll, diesel fuel.